

הנדון:

לאסור עליו לדבר? להיפך! שידבר כמה שיותר

תורת גנדי

מהאטמה מוהנדרם גנדי, מנהיג מיליטרי-חמתי-השיחור של הודו ונביא אידיאליזם, היה מתהפך בקיבונו אילו ידע מי נושא את שמו בישראל.

כי רחבעם זאבי, המכונה גנדי, הוא כמל אידיאליזם. הוא הפך את האי לימות כמעט לרת, מוקד של פולחן. והנה פאראדוקס:

גנדי ההודי, המטיף הגדול לחיים-בצוותא של הינדואים ומוסלמים, גרם לטראנספר הגדול והנורא ביותר של המאה ה-20. **גנדי הישראלי, נביא הטראנספר, יביא לכך שתושבי הגדה והרצועה יישארו על כנם, ויקימו שם מדינה פלסטינית.**

גנדי טרח להביא ציטוטים מריכרי ברל כצנלסון ודויד בנגוריון, מיסמכים לאומיים ובינלאומיים. אנשים מלומדים תקפו אותו על כך, וניסו להפריך את תקפות הציטוטים האלה. כאילו שזה חשוב.

חשובה אך זרק ההצעה עצמה: לעי קור לפחות מיליון וחצי בני-אדם ממי אות ערים ובפרים, היושבים על ארמיתם זה דורידורות, ולגרש אותם לארץ אחרת.

ש אומרים שצמח העלאת ההצעה הזאת בפומבי היא פשע, עבירה על החוק הקיים נגד הסתה גזענית.

הטוענים כך מאמינים שאסור בכלל לדבר על ההצעה הזאת. שצמח הוויכוח הציבורי עליה מעניק לה הבשר ומכריז בדות, ועל כן עוזר לעשות לה נפשות.

לה להתקיים תוך שליטה על עם אחר, שאינו רוצה בה.

מול ההנחה הזאת מתייצבים כל הרגילים בהמשך המצב הקיים, בצורה זו או אחרת, בגלוי או בסתר, בפה מלא או בחצי-פה.

הליכוד מעמיד פנים כאילו הבעיה אינה קיימת כלל. כאילו האינתיפאדה אינה אלא מהומה קטנה וחולפת. כאילו יכולה ישראל להמשיך ולקיים מימשל צבאי ניצחי. כאילו קיים פיתרון ששמו אוטונומיה. כאילו יש עם מי לדבר על כך.

התחיה טוענת שדי בסיפוח השטחים "המושח" ריים" למדינת ישראל, תוך גירוש הפליטים, כדי לפתור את הבעיה. כאילו די בכמה מילים כדי לשנות את המציאות.

המערך ממשיך לחלום על אופציה ירדנית. הוא מדבר על "פשרה טריטוריאלית" ועל תוכנית-אלון. כאילו היה נמצא ערבי אחד, או פלסטיני אחד, המוכן לדבר על כך. ומכיוון שאין כזה, פירוש הדבר למעשה המשך המצב הקיים. זהו המכנה המשותף של המערך והליכוד.

הוויכוח האמיתי, בשעה זו, הוא על כן בין שתי תפיסות:

מהצד האחד — זו המאמינה כי ישראל יכולה להמשיך ולהחזיק בשטחים הכבושים, ובהם מחי צית העם הפלסטיני, ולהישאר מדינה יהודית ודמוקרטית.

מהצד האחר — זו המאמינה כי המצב הקיים הוא משך שאי-אפשר להחזיק בשטחים שבי הם חי עם אחר.

גנדי וחבריו עוזרים לחדר את הוויכוח. הם מכריזים השכם והערב כי המצב הקיים אינו יכול להימשך. שרוש פיתרון רדיקלי. שהצעה הדמוגרפית עומדת להתפוצץ. שיש להחליט.

עד באן הוא ממלא תפקיד חיובי. הוא עוזר לקרוע את מסך השאננות, האדישות והציניות, שמאחוריו מסתות שתי המפלגות הגדולות להסתיר את ערוותן.

הוא עוזר להביא את הציבור הישראלי להכרה שהמצב אינו יכול להימשך, שצריכים להישיר מבט אל המציאות ולקבל החלטות.

כאשר הציבור אכן יחליט שהאינתיפאדה יצרה מצב חדש, שהכיבוש חייב להסתיים, שצריכים להחליט על עתיד המדינה לכאן או לכאן — כי אז יתחיל הוויכוח השני, האמיתי.

בוויכוח הזה יעמדו זה מול זה שני הפיתרונות: שלום עם הפלסטינים, תוך מסירת השטחים הכבושים ליהודים, או גירוש הפלסטינים, תוך החזקת השטחים האלה בידי ישראל.

ברגע שיתחיל ויכוח זה ברצינות, יתברר שאחד משני הפיתרונות האלה קיים רק בתיאוריה, ואינו מעשי.

הטראנספר של גנדי פשוט אינו אפשרי. לא זה כלבד שאינו מוסרי, אלא שאינו ניתן גם לביצוע אלא במחיר כליכך נורא, עד כי לא יעלה על דעת איש סכיר לבחור בו.

ואז יישאר רק פיתרון אחד. גם מי שאינו רואה אותה כעין טובה, גם מי ששונא כיום אותה ואת מוציעיו, יצטרך לקבל אותה, כי אין זולתה.

רט, "מפיסטו", שהוקרן לא מכבר בטל-וויזיה הישראלית, הובא פסוקו של השטן כמחזה פאוסט: "אני חלק מאותו הכוח הרוצה תמיד ברע, והיוצר תמיד את הטוב."

גנדי ההודי רצה בכל הטוב שבועולם, אך ברגע שהשיג את עצמאות הודו, ירד על הארץ אסון נורא. מיליונים נרצחו במאבק בין ההינדואים והמוסלמים, עשרות מיליונים נעקרו וגורשו מבתיהם. טראנספר.

גנדי הישראלי רוצה בכל הרע שבי עולם. גירוש. עקירה המונית, טראגדיה אנטישית נוראה. אך בסופו של דבר ישו את ההיפך: הינתקות ישראל מהשטחים הכבושים.

כל עוד מדברים עליו בצורה מופשטת, בתור ספת ציטוטים מפי אנשים שהם כיום שמות רחובות, זה יכול לעורר תמיכה. מה גם ששומעים רק צד אחד.

יש להסביר מה פירושו של טראנספר זה, ובאילו תנאים — ובהם בלבד — ניתן להגשימו. גירוש כזה ייתקל בהתנגדות הנועזת של העולם כולו, ויבא לבידוד מוחלט של ישראל. להפסקת כל סיוע כלכלי וצבאי למדינה. לעיר צומים בינלאומיים מכל הסוגים. קרוב לוודאי שזה יסכן גם את שלומם וקיומם של מיליוני יהודים בעולם. (חסידיו הציונות האכזרית יקבלו זאת כבריכה).

בתוך המדינה, זה יחייב מישטר דיקטטורי. מישטר דמוקרטי פשוט אינו מסוגל לבצע מיבצע כזה, מבחינה פוליטית ונפשית.

ובעיקר: הדבר יתכן רק במצב של מילחמה, בסערה של קרבות. ולא במילחמה של שבוע, כמו רוב מילחמות-

איך עושים את זה?

ישראל, אלא במילחמה שתימשך חודשיים, כמו מילחמת-העצמאות. הפעם תהיה זאת מילחמה בין ישראל וכל העולם הערבי, שיופעלו בה טילים ממי זוח ארוך ונשק של השמדה המונית, כגון באר רעיל.

כאשר יתברר, תוך ויכוח נוקב, כי אין זו פעולה קטנה ולאגנטית — העמסת הערכים על משאיות ושפיכתם אישם באיזושהו מירבד — אלא במילחמת גוגימוגו, שבה ייהרס כל יישובי של ישראל לחיות אי-פעם בשלום כחברה במישפתח העמים — כמה ישראלים ימיכו לרגול בה?

הדמוקרטיה מבוססת על האמונה שרוב בני-אדם הם אנשים סבירים, שיבחרו אינסטינקטיבית בפיתרונות סבירים, אם יניחו לפניהם את כל האופציות.

מי שמאמין כי עשיישראל הוא ביסודו עם סביר — ואני מאמין בה! — אינו צריך להירתע מפני ויכוח גלוי על רעיון הטראנספר.

ש לוויכוח הזה צד אחר, ודווקא הוא החשוב בעיניי.

אחרי שמתו כל האופציות-שמופציות, נותרו רק שני פיתרונות תיאורטיים: מסירת השטחים לפלסטינים או גירוש הפלסטינים מן השטחים. לשון אחר: **משאזומת עם אש"ף או טראנספר.**

לשני הפיתרונות האלה, המוגדרים זה לזה באופן הקיצוני ביותר, יש מכנה אחד משותף: שניהם מבוססים על ההנחה שמדרי-נת ישראל, כמדינה יהודית, אינה יכרי

מה היינו אומרים אילו היה מתפתח בר-פובליקה של ויימאר ויכוח מכובד, בעיתונות וברדיו, על ההצעה להשמיר שישה מיליון יהודים, תוך השמעת נימוקים הגיוניים בעד ונגד? או ויכוח כזה על ההצעה לגרש את כל היהודים מתחומי גרמניה?

שאלות טובות. אין עליהן תשובות חד-משמעיות.

האם יש גבול לדמוקרטיה? אם כן, היכן הגבול? האם יש נושא שאסור להתווכח עליו? אלה הן שאלות תיאורטיות. השאלה הפראקטית פשוטה יותר, וניתן להשיב עליה.

אי-אפשר למנוע את הוויכוח הזה. רעיון הטראנספר מרחף באוויר. אין צורך בהוגה-דיעות כמו גנדי כדי להעלותו. כל אדם בשוק מסוגל לכך.

עומדת לפנינו בעיה. אנחנו מחזיקים בשטחים כבושים, שבהם חיים מיליון וחצי בני-אדם, ערבים המגדירים את עצמם כעם הפלסטיני.

מי שרוצה להחזיק בשטחים האלה, ולשמור על מדינת-ישראל בעל מדינה יהודית, מגיע אוטומטית לרעיון הגירוש.

אין כל מעם נניסיון למנוע את הוויכוח הזה. נכון, זהו רעיון בלתי-מוסרי. אפשר להגדירו כניאופאשיסטי, ואולי אף כניאונאצי.

אך דווקא משום-כך צריכים להפנות אליו את מלוא האלומות של הזרקורים. צריכים להאיר את ה"פיתרון" הזה, כדי שהכל יבינו במה המדובר.

אין ספק: גנדי (הישראלי) הוא טיפוס. אילו היו עושים סרטים עליו, כמו על גנדי

ההוא, הם לא היו מרוממים את הלב. כמו הסרטים ההם, אבל לא היו חסרות בהם סצינות סטגוניות. למשל: ב-1954 נפל בשבי חייל צעיר בשם יצחק ג'יבלי ("ג'יבלי הקטן"), להבדיל מבנימין ג'יבלי, מפקד העסקיביש, שהוא "ג'יבלי הגדול". גם בררגה וגם בקומה. זה היה בפעולה של יחידה 101 של אריאל שרון מעבר לגבול הירדני. גנדי החליט לשחרר אותו.

באחד הימים הופיעה בנקורת-גבול מכונית לבנה של האו"ם. בתוכה ישבו גנדי וכמה מאנשיו. הם התכוונו לחדור לשטח הירדני, לחטוף כמה קצינים, להביאם לישראל כבני-ערובה ואחר-כך להציע לירדנים עסקת-מיקוח.

בנקורת-הגבול התעורר החשד של אחד המפקדים במקום. הוא התקשר עם משרד הביטחון כדי לברר מה העניין. כך נודע הדבר לשר-הביטחון פינחס לבון.

לבון ציווה לפלק את גנדי מייד מצה"ל. הרמטכ"ל, משה דיין, הגן אי-כ"י שהו על הקצין הפיראטי.

נמצאה פשרה: גנדי סולק מתפקידו ונשלח ללימודים, אך לא הורח מצה"ל. כרבות הימים היה שלישו של דיין.

יש עוד סצינות. באחת מהן מכבד אריה, שהוחק כסמל חי במפקדתו של גנדי, או אלוף פיקוד-המרכז. באותה התקופה השתתף גנדי אישית בצבירת-נגדה המערבית, כדי לתפוס חוליות שחצו את הגדה. לרוב לא הגיעו המס תננים האלה חיים לשבי.

כמעט-ספארי אלה לקח איתו אורחים שונים, בדרנים ופיומאנים, כמו ידירו חיים חפר. סצינה אחרת, כבר אחרי הצבא, נבית-המיש-פט. גנדי כידור-בנפש של בצלאל מירחה. שחית-סלפון לילית. הומנה לגנדי לבוא מייד. הסתבכות בפרשה של הרצח הכפול.

בקיבוץ, חיים רבגוניים, רצופים בפי-רשות. לא אדם פשוט, לא הולך בתלם, לא אדם הרגיל לסתום את פיו ולהסתיר את מחשבותיו.

ישו משמוע גנדי את מחשבותיו ברמי-קולים גדולים, ואף מתכוון להציגן מעל דוכן הכנסת.

הערבים ביהודה, בשומרון ובחבל-עזה הם מורסה מוגלתית, הוא אומר. את המורסה צריכים לסלק.

הימין מגמגם. הליכוד מתעלם מן המציאות. התחיה מברכת בחצי-פה. כך גם רפול.

צריכים להגיד את האמת: המצב הנוכחי יביא לפיצוץ ישראל מבפנים. מתקתקת בו פצצת-הזמן הדמוגרפית. ישראל אינה יכולה להתקיים כמד דינה יהודית כשיש בה אוכלוסיה של מיליוני ערבים.

הפיתרון הוא טראנספר. מילה לועזית יפה, שפירושה הפשוט הוא גירוש המוני וטוטאלי.

מאת אורי אבנרי